

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 4.7.2011
KOM(2011) 400 endelig/2

CORRIGENDUM - Annule et remplace le document COM(2011) 400 final - Concerne
UNIQUEMENT la page de couverture

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET
EUROPÆISKE RÅD, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE
UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

**Afslutning af det første europæiske halvår med økonomisk-politisk samordning:
Retningslinjer for de nationale politikker i 2011-2012**

{SEK(2011) 801 endelig}
{SEK(2011) 802 endelig}
{SEK(2011) 803 endelig}
{SEK(2011) 804 endelig}
{SEK(2011) 805 endelig}
{SEK(2011) 806 endelig}
{SEK(2011) 807 endelig}
{SEK(2011) 808 endelig}
{SEK(2011) 809 endelig}
{SEK(2011) 810 endelig}
{SEK(2011) 811 endelig}
{SEK(2011) 812 endelig}
{SEK(2011) 813 endelig}
{SEK(2011) 814 endelig}
{SEK(2011) 815 endelig}
{SEK(2011) 816 endelig}
{SEK(2011) 817 endelig}
{SEK(2011) 818 endelig}
{SEK(2011) 819 endelig}
{SEK(2011) 820 endelig}
{SEK(2011) 821 endelig}
{SEK(2011) 822 endelig}
{SEK(2011) 823 endelig}
{SEK(2011) 824 endelig}
{SEK(2011) 825 endelig}
{SEK(2011) 826 endelig}
{SEK(2011) 827 endelig}
{SEK(2011) 828 endelig}

DA

DA

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET
EUROPÆISKE RÅD, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE
UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

**Afslutning af det første europæiske halvår med økonomisk-politisk samordning:
Retningslinjer for de nationale politikker i 2011-2012**

1. HJÆLPE EU MED AT KOMME STYRKET UD AF KRISEN

EU gennemlever den værste økonomiske krise siden grundlæggelsen – såvel regeringer som borgere har stået over for et hidtil uset pres, inden for et meget kort tidsrum er der truffet uhørte beslutninger, og dette har været meget bekosteligt og smertefuldt. Krisen startede ikke i Europa, og andre store økonomier er kommet ud for lignende chok. Inden for EU har virkningerne varieret fra det ene land til det andet – nogle medlemsstater kom hurtigt ud af den oprindelige lavkonjunktur, mens andre står over for enorme udfordringer. Kommissionens prognoser viser, at det økonomiske opsving er ved at få fodfæste i EU, men det er fortsat uensartet og forbundet med usikkerhed.

Der kan ikke være tale om at vende tilbage til en uændret situation: samfundene vil blive radikalt påvirket og ændret af de rystelser, vi har været ude for i de sidste tre år, vækstpotentialet er blevet svækket, de offentlige finanser og finansielle systemer er blevet påvirket i negativ retning, og arbejdsløsheden har ramt en betydelig del af befolkningen, især de unge. Mange mennesker har udsigt til afsavn i nogen tid endnu, mens andre kommer til at opleve, hvad et jobløst opsving indebærer. Mange steder har reaktionen været vrede og frustration.

Krisen har fået os til at indse, at vores økonomier er indbyrdes forbundne, og at vi har en fælles fremtid. EU er et økonomisk område, ikke 27 økonomier, og det, der påvirker det ene land, påvirker dem alle. Dette gælder især for de 17 medlemsstater, der deler en fælles valuta som led i euroområdet. For at genskabe vores vækstkapacitet og sikre, at medlemsstaterne styrker hinanden frem for at spænde ben for hinanden, må vi indføre den kollektive EU-dimension i den nationale politiske planlægning, før der træffes beslutninger. Behovet for en stærkere politisk samordning på EU-plan hænger ikke blot sammen med krisen – de makroøkonomiske ubalancer blev opbygget over flere år, hvorved mange medlemsstater kun havde begrænset eller slet ingen handlefrihed, da krisen ramte. En stærkere politisk samordning er også det bedste svar fra EU på udfordringerne i forbindelse med globaliseringen. Uden for EU blev vækstøkonomierne mindre berørt af krisen, og de oplever meget store vækstrater: EU bliver nødt til at gøre en konstant indsats for at styrke konkurrenceevnen på verdensmarkederne, hvis det skal fastholde sin levestandard.

En af de vigtigste konklusioner af disse erfaringer var, at man ved at fokusere udelukkende på stabilitets- og vækstpagtens underskudskriterier og den utilstrækkelige gennemførelse ikke var i stand til at forhindre alvorlige problemer på andre områder. Dette betød, at vi var for langsomme til at tage fat på de alvorlige spørgsmål. Og når vi endelig tog fat på dem, betød vores tilbageholdenhed med hensyn til at udfordre hinanden, at der ikke var nogen følelse af

et kollektivt ansvar for resultatet. Alt for ofte blev vores handlinger dikteret af pres fra markedet.

Stillet over for krisens presserende karakter har EU udarbejdet et fælles, sammenhængende og omfattende svar – indeholdende planer for genopsvinget, samordning af bankernes redning og omstrukturering og en fuldstændig revision af tilsynet med finansielle tjenesteydelser, ydelse af makrofinansiell bistand til flere medlemsstater¹, oprettelse af nye støttemekanismer til sikring af finansiell stabilitet i euroområdet og fastsættelse af ambitiøse mål for en ny udvikling hen imod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst som led i Europa 2020-strategien².

Der er ved at opstå en ny økonomisk styring i EU. Kommissionens lovgivningsforslag og arbejdet i den taskforce, der ledes af formanden for Det Europæiske Råd, vil medføre en fuldstændig ændring af EU's redskaber til at forhindre makroøkonomiske ubalancer og styrke stabilitets- og vækstpagtens funktion. I foråret i år enedes euroområdets medlemsstater og flere andre medlemsstater³ om at gøre en yderligere indsats for at fremme konkurrenceevnen, beskæftigelsen, holdbarheden af de offentlige finanser og den finansielle stabilitet som led i europluspagten.

EU er i øjeblikket ved at indføre en ny arbejds metode – det europæiske halvår – for at sikre, at der på EU-plan gennemføres kollektive drøftelser af de centrale prioriteter, før og ikke efter at de nationale beslutninger træffes. Resultaterne af disse drøftelser skal derefter rent faktisk afspejles i de nationale beslutninger, især i nationale budgetter og strukturreformer, således at de enkelte landes og EU's indsats føres sammen i den rigtige rækkefølge med henblik på at sikre resultater og følge med i udviklingen.

På grundlag af sin vurdering af de programmer, som medlemsstaterne har indsendt, fremlægger Kommissionen nu landespecifikke henstillinger og henstillinger til euroområdet. Disse retningslinjer er begrænset til de centrale prioriteter, der skal tackles i de næste 12-18 måneder. Dette afspejler et bevidst valg om at koncentrere sig om de mest presserende udfordringer og det, der realistisk kan opnås inden for denne tidsramme, idet der tages hensyn til de specifikke forhold i hver medlemsstat. For de medlemsstater, der modtager ekstern finansiell bistand, har Kommissionen valgt kun at fremsætte en enkelt henstilling – nemlig at de skal opfylde forpligtelserne i deres programmer til tiden. En mere detaljeret analyse er indeholdt i støttedokumenterne, hvor der sættes fokus på aspekter af strukturel karakter og udpeges mellemlistede prioriteter, navnlig i tilknytning til opnåelse af Europa 2020-målene. Når først disse retningslinjer er vedtaget af Rådet, skal de afspejles i de enkelte medlemsstaters nationale beslutninger og årlige budgetprocedurer.

¹ Grækenland, Irland, Letland, Portugal og Rumænien.

² Strategien omfatter fem overordnede mål, som skal nås af EU inden 2020: forøgelse af beskæftigelsesfrekvensen til 75 %, forøgelse af investeringerne i F&U til 3 % af BNP, opfyldelse af målsætningerne for klimaændringer og energi ("20 20 20"), forøgelse af andelen af befolkningen i videregående eller tilsvarende uddannelse til mindst 40 % og reduktion af andelen af unge, der forlader skolen tidligt, til under 10 %, fremme af social inklusion ved at løfte mindst 20 millioner mennesker ud af risikoen for fattigdom og eksklusion.

³ Bulgarien, Danmark, Letland, Litauen, Polen og Rumænien.

Boks 1. Det første europæiske halvår

Det europæiske halvår begyndte i januar 2011 med Kommissionens præsentation af EU's centrale socioøkonomiske udfordringer i den årlige vækstundersøgelse og den fælles beskæftigelsesrapport⁴. Det Europæiske Råd i foråret godkendte og supplerede retningslinjerne i den årlige vækstundersøgelse. På baggrund heraf blev medlemsstaterne anmodet om i slutningen af april at fremlægge stabilitets- eller konvergensprogrammer – om situationen i deres offentlige finanser – og nationale reformprogrammer – indeholdende centrale politiske foranstaltninger til at fastholde vækst og beskæftigelse og nå målene i EU 2020-strategien⁵. De fleste medlemmer af europluspagten har desuden fremlagt specifikke tilsagn, som er afgivet i henhold til pagten (se nedenfor).

Kommissionen har vurderet disse programmer og tilsagn og præsenterer nu sine retningslinjer land for land, således at Det Europæiske Råd i juni kan afslutte det første halvår. Samtidig med at det anerkendes, at det kan tage tid, før reformerne giver resultater, har Kommissionen fokuseret på områder, hvor der på nuværende tidspunkt skal træffes nye foranstaltninger.

På grundlag af disse første erfaringer mener Kommissionen, at det europæiske halvår kan blive en effektiv styringsmetode, som kan støtte EU's og de enkelte landes politiske beslutninger på en integreret, gennemsigtig og rettidig måde, forudsat at medlemsstaterne kollektivt træffer beslutning om de centrale politiske retningslinjer, der skal gennemføres, og følger op på Rådets henstillinger:

- Den samtidige fremlæggelse af stabilitets- og konvergensprogrammerne og de nationale reformprogrammer sætter EU i stand til at vurdere den nationale vækst og de finanspolitiske strategier sammen, herunder eventuelle risici, ubalancer eller kompromiser, som ellers ikke ville blive bemærket. Kommissionen fremlægger derfor et integreret sæt af henstillinger for hver enkelt medlemsstat, som respekterer de forskellige retsgrundlag, der ligger til grund for dem. Rådet anmodes om at sende et enkelt sæt af henstillinger til hver medlemsstat, som omfatter Rådets udtalelse om dens finanspolitiske situation.
- Ved at samle retningslinjerne på EU-plan og i de enkelte lande under ét, bliver der mulighed for at drøfte de nationale dagsordener og præsentere disse på baggrund af EU-målene. Dette betyder, at EU-dimensionen kan indarbejdes i den nationale politikplanlægning, før der træffes beslutninger. Det giver også EU mulighed for at gøre status over de nationale bestræbelser og vedtage supplerende foranstaltninger, som skal træffes på EU-plan, f.eks. i forbindelse med flagskibsinitiativerne under Europa 2020⁶.
- Kombinationen af kortfristede retningslinjer og mellemfristede mål giver EU og medlemsstaterne et middel til at udarbejde en afstemt plan for reformer og stærkere og bedre koordinerede politikker.

⁴ "Årlig vækstundersøgelse 2011: En hurtigere samlet EU-løsning på krisen" - KOM(2011) 2011 af 12.1.2011, inkl. udkast til den fælles beskæftigelsesrapport.

⁵ Portugal og Grækenland fremlagde ikke formelt stabilitetsprogrammer. Deres politiske prioriteter vil regelmæssigt blive drøftet i forbindelse med opfølgningen af bistandsprogrammerne.

⁶ Kommissionen har fremlagt en række initiativer på EU-plan ("Europa 2020-flagskibene") for at støtte opnåelsen af Europa 2020-målsætningerne: "Digital dagsorden", "Innovation i EU", "En ny industripolitik", "Unge på vej", "Nye kvalifikationer og nye job", "En platform mod fattigdom", "Ressourceeffektivitet". Kommissionen har også præsenteret flere centrale foranstaltninger med henblik på at udnytte potentialet i EU's indre marked i form af en "Akt for det indre marked".

2. KOMMISSIONENS VURDERING OG HENSTILLINGER

Kommissionens samlede vurdering er, at de programmer, som medlemsstaterne har fremlagt, udgør et godt udgangspunkt for at fastholde Europas opsving, tackle de finanspolitiske udfordringer og gennemføre mere ambitiøse reformer på nationalt plan. Retningslinjerne i den årlige vækstundersøgelse er stort set blevet medtaget i de nationale bestræbelser. Vedtagelsen af nationale mål viser, at der er betydelig tilslutning til målene i Europa 2020-strategien⁷.

Kommissionen er imidlertid bekymret over at konstatere, at kombinationen af disse tilsagn ikke vil sætte EU i stand til at nå de overordnede mål i 2020. Baseret på de nationale tilsagn er EU på vej til at nå sine mål for emissionsreduktioner, for vedvarende energi og for andelen af unge, der forlader skolen tidligt. Det er nødvendigt med en ekstra indsats for at nå målene vedrørende beskæftigelse, forskning og udvikling, energieffektivitet, videregående uddannelse og fattigdom.

I 2011-2012 står medlemsstaterne over for omfattende udfordringer i en særdeles krævende kontekst. Det finanspolitiske råderum er meget begrænset, og der opstår utilfredshed blandt borgerne i flere medlemsstater, efterhånden som virkningerne af krisen bliver mærkbare. Under det pres, der består, er der imidlertid sket det, at mange af de ændringer, der er nødvendige for at rette op på struktursvaghederne, og som ofte er blevet udsat i årevis, nu er ved at blive overvejet eller gennemført. Dette er tydeligst i de medlemsstater, der modtager bistand fra EU, andre medlemsstater og IMF, men det fremgår også i forskellig grad af alle de nationale programmer.

I sin vurdering anerkender Kommissionen bredden af de reformer, som medlemsstaterne allerede er gået i gang med, og erkender, at der ikke findes nogen standardløsning og ingen mirakelkur: det hele kan eller bør ikke gøres på én gang. I betragtning af situationens alvor og økonomiernes indbydes afhængighed anbefaler Kommissionen imidlertid aktioner på nationalt plan på følgende områder, som er identificeret i den årlige vækstundersøgelse:

Forudsætninger for vækst

- Med 24 medlemsstater, som i øjeblikket er omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, og med offentlige gælds niveauer, der stadig befinder sig på et foruroligende højt niveau, er de fleste regeringer nu i gang med vidtrækkende finanspolitiske konsolideringsbestræbelser, samtidig med at de står over for den opgave at foretage en omfattende revision af størrelsen og strukturen af både udgifts- og indtægtssiderne på de nationale budgetter. Vedtagelsen af styrkede finanspolitiske rammer i nogle medlemsstater, herunder gennem anvendelse af udgiftslofter og "gældsbremsere", er et positivt fremskridt. Flere medlemsstater er også ved at reformere deres offentlige administration og socialsikringssystemer, således at de bedre kan kontrollere udgiftsniveauerne. Kommissionen mener, at det er vigtigt at holde sig til aftalte frister for korrektionen af de uforholdsmæssigt store underskud og at konsolidere hurtigt, idet man bevæger sig i retning af de mellemfristede budgetmålsætninger, som Rådet har fastsat. I den forbindelse

⁷ Med undtagelse af Det Forenede Kongerige, som fremlagde kvalitative mål for flere områder, og Luxembourg, som for nylig trak sit fattigdomsmål tilbage.

kræver Kommissionen også, at man skal være særlig opmærksom på kvaliteten af de offentlige udgifter og skattestrukturer for at bevare eller styrke væksthæmmende foranstaltninger, såsom investeringer i forskning, uddannelse og energieffektivitet⁸.

- Korrektionen af de makroøkonomiske ubalancer, der er opstået i de sidste ti år, er gået langsomt i nogle medlemsstater; der er behov for yderligere korrektioner. De medlemsstater, der har store underskud på de løbende poster i forbindelse med vedvarende tab af konkurrenceevne og tidligere gunstige gældsfinansieringsbetingelser, skal især tage yderligere skridt til at tackle de strukturelle svagheder. I nogle tilfælde kan dette indebære en revision af lønfastsættelsessystemerne, efter høring af arbejdsmarkedets parter, for at sikre, at lønningerne understøtter konkurrenceevnen og udvikler sig i overensstemmelse med produktivitetsvæksten. I andre tilfælde består den vigtigste udfordring i at gennemføre produktivitetsfremmende strukturreformer, som bl.a. flytter den økonomiske aktivitet over mod sektorer med høj merværdi og konkurrenceudsatte sektorer. I medlemsstater med overskud på de løbende poster kan der konstateres en række udlignende tendenser. Der er plads til en yderligere styrkelse af den indenlandske efterspørgsel, som hovedsagelig består i foranstaltninger, der skal bringe flere mennesker i beskæftigelse og åbne service- og netværksmarkederne.
- Banksektorens evne til at arbejde effektivt for økonomien giver fortsat anledning til bekymring i en række medlemsstater. Resultaterne af de nye bankstresstest, der vil blive offentliggjort om kort tid, skal øjeblikkelig følges op af foranstaltninger, som skal tackle de resterende svagheder. Foruden den igangværende revision af lovgivningen på EU-plan anbefaler Kommissionen en række systemiske reformer, der tager sigte på at modernisere visse nationale systemers styring og funktion. Flere medlemsstater bør også overveje at styrke deres lovgivningsmæssige rammer for realkredit for at forhindre boligbobler og undgå, at de private husholdninger stifter alt for stor gæld.

Mobilisering af arbejdsmarkedene, jobskabelse

- De fleste medlemsstater er i gang med en reform af deres pensionssystemer, både som en måde til at dæmpe de fremtidige aldersrelaterede udgifter, efterhånden som befolkningerne bliver ældre, og til at skabe yderligere incitament til at blive længere på arbejdsmarkedet. Det er fortsat en prioritet at hæve den lovfæstede pensionsalder, så der er en sammenhæng med gennemsnitslevealderen, og udarbejdelse af automatiske eller formelbaserede forbindelser mellem pensionsalder og forventet levetid kan være et effektivt redskab. Udfasning af førtidspensionsordninger og fremme af beskæftigelsesmulighederne for arbejdstagere over 50 år er en nødvendig del af det politiske svar. I betragtning af finanskrisens indvirkning på de private pensionsmidler bør medlemsstater med et to- eller tresøjlesystem sikre, at hver af søjlerne kan stå alene. I en række medlemsstater er det eller kan det blive et

⁸ Som omfatter afskaffelse af miljøskadelige tilskud.

problem, at pensionernes størrelse ikke er tilstrækkelig til at sikre en ordentlig levestandard i alderdommen.

- I flere medlemsstater har krisen ført til drastiske stigninger i arbejdsløsheden, sommetider sammen med stærke fald i beskæftigelsen, og de mest sårbare grupper har ofte været dem, der er blevet mest berørt. Risikoen for, at visse personer bliver inaktive eller udelukket, kan blive en realitet, hvis den ikke forhindres og tackles. Det er derfor vigtigt med effektive støtteforanstaltninger og arbejdsformidlingskontorer, som kan hjælpe de arbejdsløse med at finde arbejde og fortsat udvikle deres færdigheder. Situationen for personer, der oplever fattigdom, og andre særlig sårbare grupper kræver også særlig opmærksomhed.
- Flere medlemsstater bør være mere proaktive med hensyn til at forbedre uddannelsesresultaterne og adgangen til livslang læring, både som en måde til at forbedre beskæftigelsesmulighederne og til at styrke den menneskelige kapital. Der er i visse medlemsstater behov for en særlig indsats for at tackle spørgsmålet om unge, der forlader skolen tidligt, og for at tilbyde lærepladser og erhvervsuddannelse. Der anbefales også målrettede foranstaltninger til at tackle den høje arbejdsløshed blandt unge mennesker. Mange medlemsstater oplever en hurtig aldring i arbejdsstyrken, og når væksten vender tilbage, opstår der stigende kvalifikationsflaskehalse: det er derfor en prioritet at afpasse uddannelserne til arbejdsmarkedets behov.
- En række medlemsstater lider stadig under opsplitningen af deres arbejdsmarked med forskellige typer kontrakter, og de må resolut gå over til en mere effektiv – og retfærdig – kombination af fleksibilitet og sikkerhed i arbejdsaftaler ("flexicurity"), herunder ved at afbalancere lovgivningen om sikkerhed i ansættelsen, således at de stimulerer jobskabelse, deltagelse i arbejdsmarkedet, mobilitet på tværs af sektorerne og akkumulation af menneskelig kapital.
- Hidtil har man ikke været tilstrækkelig opmærksom på at reducere skattekiln på arbejde, især for lavtlønnede og lavtkvalificerede arbejdstagere. I en situation med finanspolitisk konsolidering vil mange medlemsstater skulle revidere både skattesiden og udgiftssiden på de nationale budgetter. Det henstilles generelt at flytte beskatningen bort fra arbejde og over til forbrug og/eller at støtte miljømålsætninger. Der er også behov for yderligere foranstaltninger til at fjerne sociale og skattemæssige hindringer for, at sekundære forsørgere tilslutter sig eller forbliver i arbejdsstyrken. Revision af skatte- og dagpengesystemerne, forbedring af mulighederne for børnepasning og indførelse af mere fleksible ansættelsesformer anbefales som prioriteter i denne forbindelse.

Fremskyndelse af væksthæmmende foranstaltninger

- Flere medlemsstater er bagud med gennemførelsen af servicedirektivet⁹ og forsinker dermed unødigt dynamikken i tjenestesektoren. Der anbefales en række konkrete foranstaltninger, således at de kan udnytte det indre markeds potentiale til at fremme vækst og skabe beskæftigelse, især ved at fjerne uberettigede adgangsbarrierer eller sikre en yderligere åbning af de liberale erhverv ved at fjerne kvoter og eksklusivaftaler, fremme større konkurrence i netværksindustrierne og gøre mere strategisk brug af de store beløb, der investeres gennem offentlige indkøb.
- Som led i deres budgetkonsolideringsstrategier skal medlemsstaterne overveje, hvordan de prioriterer udgifterne til forskning og uddannelse og de centrale infrastrukturer, der er nødvendige for at fastholde væksten, samtidig med at de maksimerer kvaliteten af udgifterne og effektiviteten af tjenesteydelserne.
- Der er behov for at forbedre adgangen til finansiering for innovative virksomheder, især risikokapital til små og mellemstore virksomheder, og for at hjælpe små og mellemstore virksomheder med at fokusere på startvilkårene, f.eks. forenkling af procedurerne for bevillinger og tilladelser, reduktion af den tid og de omkostninger, der er forbundet med at opnå dem, og forbedring af investorbekyttelsen.
- Der lægges særlig vægt på behovet for, at en række medlemsstater fremmer større energieffektivitet. Dette vil ikke blot støtte energisikkerheden og bidrage til at bekæmpe klimaforandringer, men vil også fremme udbredelsen af innovative teknologier og sætte gang i skabelsen af faglærte job.
- En række medlemsstater skal tage skridt til at reducere de administrative byrder for virksomhederne og til at øge de offentlige myndigheders og retssystemets kapacitet og resultater. I flere tilfælde er det nødvendigt med en hurtig indsats for at modernisere erhvervsmiljøet ved at reducere bureaukrati og øge gennemsigtigheden i de offentlige indkøb. Det henstilles endvidere til flere medlemsstater, at de bør udnytte EU-midlerne bedre.

Boks 2. Europluspagten: status over de første tilsagn

Stats- og regeringscheferne i euroområdet nåede i marts 2011 til enighed om europluspagten, som Bulgarien, Danmark, Letland, Litauen, Polen og Rumænien også tilsluttede sig. Formålet med pagten er at styrke Den Monetære Unions økonomiske søjle, opnå en ny kvalitet i koordineringen af den økonomiske politik og forbedre konkurrenceevnen og derigennem nå frem til en højere grad af konvergens. Pagten fokuserer primært på områder, der henhører under medlemsstaternes kompetence, og som er vigtige for at øge konkurrenceevnen og undgå skadelige ubalancer. Den er udformet, så den indebærer en særlig yderligere indsats, herunder konkrete tilsagn og aktioner, der er mere ambitiøse end dem, der allerede er vedtaget inden for EU's rammer, og ledsages af en tidsplan for gennemførelsen. Disse nye tilsagn vil blive indarbejdet i de nationale reformprogrammer og

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked.

stabilitets- og konvergensprogrammerne og vil være underlagt EU's ramme for regelmæssig overvågning.

De fleste af de 23 deltagerlande har fremlagt deres tilsagn – i alt over 100 særskilte foranstaltninger – angående de fleste eller alle de fire områder, der er omfattet af pagten: at fremme konkurrenceevnen, at fremme beskæftigelsen, at bidrage til holdbare offentlige finanser og at styrke den finansielle stabilitet.

Der er imidlertid en uensartet ambitions- og præcisionsgrad i disse tilsagn:

- Fem medlemmer af pagten har endnu ikke meddelt deres tilsagn¹⁰.

- Tilsagnene sætter som helhed fokus på en fremrykning af vækstfremmende reformer til fremme af konkurrenceevnen, f.eks. i netværksindustriene og servicesektoren. Mange vedrører beskæftigelsesforanstaltninger, hvor der fokuseres på at forbedre de uddannelsesmæssige resultater og færdigheder. Andre indebærer finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger, f.eks. ved at forankre en strengere finanspolitisk disciplin i den nationale lovgivning. Tilsagnene omhandler i mindre grad en styrkelse af den finansielle stabilitet, især gennem en styrkelse af det nationale tilsyn med de finansielle aktører. Aspekter vedrørende pragmatisk samordning af skattepolitikker – i form af udveksling af bedste praksis, forebyggelse af skadelige metoder og forslag om at bekæmpe svig og skatteunddragelse – fortjener også yderligere opmærksomhed fremover.

- Nogle medlemmer forpligter sig til målelige initiativer, f.eks. gennemførelse af specifikke lovgivninger eller programmer, herunder ved at angive deres finansielle størrelse, mens andre afgiver mere generelle tilsagn om at nedbringe arbejdsløsheden for lavt kvalificerede arbejdstagere, fastholde en lav skattebyrde, forbedre erhvervs miljøet ved at reducere bureaukrati eller gennemføre EU-direktiver.

- Selv når der afgives specifikke tilsagn, ser de fleste ud til at vedrøre igangværende lovgivningsprojekter snarere end fremadrettede reformprojekter, der er iværksat som reaktion på pagten. Indtil nu ser ingen af tilsagnene ud til at afspejle det fokus på bedste praksis og benchmarking i forhold til dem, der opnår de bedste resultater inden for Europa, og i forhold til andre strategiske partnere, således som det er fastsat i pagten.

Kommissionens vurdering af tilsagnene afspejles i dens henstillinger. I mange tilfælde er der fremsat en specifik henstilling på områder, som er mere generelt beskrevet i de tilsagn, der er afgivet under pagten, f.eks. på sådanne områder som pensionsreformer, beskatning af arbejdskraft og forbedring af færdigheder.

3. DE NÆSTE SKRIDT

Kommissionen opfordrer Det Europæiske Råd til at godkende dens henstillinger på mødet i juni 2011, før de formelt vedtages af Rådet.

På EU-plan vil der fortsat blive arbejdet med at følge op på det europæiske halvår:

- Lovgiveren bør vedtage den nye lovgivningspakke om forebyggelse og korrektion af ubalancer og om styrkelse af stabilitets- og vækstpagten. Dette vil

¹⁰ Finland, Grækenland, Letland, Portugal og Slovenien.

styrke vores kollektive redskaber til at vurdere situationen og sikre en passende opfølgning.

- På baggrund af de landespecifikke henstillinger bør Rådet i dets forskellige sammensætninger undersøge de nationale politikker og resultater på deres områder, overvåge gennemførelsen og gennemføre peer reviews af specifikke emner for at fremme gensidig orientering om interessante metoder.
- I fortsættelse af de specifikke henstillinger til medlemmerne bør eurogruppen intensivere sin politiske samordning med særligt fokus på at identificere og forhindre ubalancer. Den bør også overvåge, hvorvidt henstillingerne bliver efterkommet.
- Som anført i europluspagten skal stats- og regeringscheferne i de deltagende medlemsstater politisk overvåge gennemførelsen af forpligtelserne. I lyset af Kommissionens vurdering af de første erfaringer med pagten bør de deltagende medlemsstater gøre deres tilsagn mere specifikke, målelige og tidsafgrænsede, således at udviklingen kan kontrolleres. Disse tilsagn bør være forankret i udarbejdelsen og gennemførelsen af de nationale reformprogrammer og stabilitets- eller konvergensprogrammer.
- Europa-Parlamentet bør have mulighed for at undersøge udviklingen inden for de vigtigste elementer i Europa 2020-strategien og fremføre sine synspunkter om Kommissionens næste årlige vækstundersøgelse. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget bør også spille en rolle i så henseende.
- Kommissionen vil gøre status over de fremskridt, der bør gøres med hensyn til gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, først på EU-plan i den næste årlige vækstundersøgelse i januar 2012 og derefter for hver medlemsstat i dens retningslinjer, som følger næste år. Kommissionen vil fortsat støtte medlemsstaternes bestræbelser gennem aktioner på EU-plan med henblik på at gennemføre Europa 2020-flagskibsinitiativerne og ved at intensivere indsatsen for at frigøre det indre markeds potentiale, herunder gennem akten for det indre marked.

Afslutningen af det første europæiske halvår markerer indledningen af et "nationalt halvår": i andet halvår i år vil det være op til medlemsstaterne at drøfte og indarbejde de europæiske retningslinjer i deres 2012-budgetter og nationale planlægning, hvilket ligeledes sker med henblik på udarbejdelsen af de næste nationale programmer, som efter planen skal foreligge i foråret 2012.

Som følge af de nuværende vanskeligheder har nogle medlemsstater måske valgt forsigtige mål og foranstaltninger i dette første år, men der vil i de kommende år være behov for en yderligere indsats for at sikre, at EU investerer tilstrækkeligt i intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Medlemsstaterne må gøre mere for at beskytte udgifterne til forskning og uddannelse samt centrale infrastrukturer. De bør åbne flere muligheder i servicesektoren, herunder ved at nedbryde barrierer for jobskabelse og konkurrence i centrale netværksindustrier og ved hurtigt at træffe beslutninger om de foranstaltninger, der er foreslået i akten for det indre marked. Medlemsstaterne kunne gøre mere for at forbedre

erhvervsmiljøet, bl.a. gennem bedre lovgivning, mindre overregulering og ved at forbedre de små og mellemstore virksomheders adgang til finansiering. Foranstaltningerne med henblik på at gennemføre "flexicurity" og tilpasse færdighederne til arbejdsmarkedets behov bør videreføres.

I deres arbejde med finanspolitisk konsolidering og strukturreformer må medlemsstaterne finde metoder til at tackle de sociale virkninger af de ændringer, der nu er på vej. I Europa 2020-strategien valgte EU at have en målsætning om social inklusion, hvor det tilstræbes at løfte 20 millioner mennesker ud af fattigdom og eksklusion inden 2020. De tendenser, der kan ses i mange lande, peger på en stigende risiko for fattigdom og marginalisering, medmindre der træffes aktive foranstaltninger til at modvirke dette. På grundlag af de aktioner, der er beskrevet i de nationale programmer, må medlemsstaterne gøre mere for at opfylde dette mål.

For at skabe legitimitet og effektivitet i den nye økonomiske styring i EU bør medlemsstaterne vedtage de bedste metoder til at involvere de nationale parlamenter samt regionale og lokale myndigheder og andre interesserede parter i udviklingen og opfølgningen af deres programmer. Kommissionen er parat til at yde assistance og tage del i nationale drøftelser som led i denne nye, stærkere økonomiske styring i EU.

Vi må udnytte det incitament til ændringer, der skyldes krisen, til at hjælpe EU med at komme styrket ud af krisen og være bedre rustet til at møde fremtiden, således at det virkelig er i stand til at konkurrere sikkert og succesrigt på de globale markeder. Dette første europæiske halvår er et afgørende skridt hen imod opfyldelse af vores Europa 2020-målsætninger og markerer en kvalitativ ændring i EU's økonomisk-politiske samordning og styring. Ved at fremskynde nationale aktioner og ved at samarbejde på EU-plan er vi bedre i stand til at sikre en bæredygtig vækst og hjælpe vores borgere til at realisere deres håb for fremtiden.

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET
EUROPÆISKE RÅD, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE
UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

**Afslutning af det første europæiske halvår med økonomisk-politisk samordning:
Retningslinjer for de nationale politikker i 2011-2012**

1. HJÆLPE EU MED AT KOMME STYRKET UD AF KRISEN

EU gennemlever den værste økonomiske krise siden grundlæggelsen – såvel regeringer som borgere har stået over for et hidtil uset pres, inden for et meget kort tidsrum er der truffet uhørte beslutninger, og dette har været meget bekosteligt og smertefuldt. Krisen startede ikke i Europa, og andre store økonomier er kommet ud for lignende chok. Inden for EU har virkningerne varieret fra det ene land til det andet – nogle medlemsstater kom hurtigt ud af den oprindelige lavkonjunktur, mens andre står over for enorme udfordringer. Kommissionens prognoser viser, at det økonomiske opsving er ved at få fodfæste i EU, men det er fortsat uensartet og forbundet med usikkerhed.

Der kan ikke være tale om at vende tilbage til en uændret situation: samfundene vil blive radikalt påvirket og ændret af de rystelser, vi har været ude for i de sidste tre år, vækstpotentialet er blevet svækket, de offentlige finanser og finansielle systemer er blevet påvirket i negativ retning, og arbejdsløsheden har ramt en betydelig del af befolkningen, især de unge. Mange mennesker har udsigt til afsavn i nogen tid endnu, mens andre kommer til at opleve, hvad et jobløst opsving indebærer. Mange steder har reaktionen været vrede og frustration.

Krisen har fået os til at indse, at vores økonomier er indbyrdes forbundne, og at vi har en fælles fremtid. EU er et økonomisk område, ikke 27 økonomier, og det, der påvirker det ene land, påvirker dem alle. Dette gælder især for de 17 medlemsstater, der deler en fælles valuta som led i euroområdet. For at genskabe vores vækstkapacitet og sikre, at medlemsstaterne styrker hinanden frem for at spænde ben for hinanden, må vi indføre den kollektive EU-dimension i den nationale politiske planlægning, før der træffes beslutninger. Behovet for en stærkere politisk samordning på EU-plan hænger ikke blot sammen med krisen – de makroøkonomiske ubalancer blev opbygget over flere år, hvorved mange medlemsstater kun havde begrænset eller slet ingen handelfrihed, da krisen ramte. En stærkere politisk samordning er også det bedste svar fra EU på udfordringerne i forbindelse med globaliseringen. Uden for EU blev vækstøkonomierne mindre berørt af krisen, og de oplever meget store vækstrater: EU bliver nødt til at gøre en konstant indsats for at styrke konkurrenceevnen på verdensmarkederne, hvis det skal fastholde sin levestandard.

En af de vigtigste konklusioner af disse erfaringer var, at man ved at fokusere udelukkende på stabilitets- og vækstpaktens underskudskriterier og den utilstrækkelige gennemførelse ikke var i stand til at forhindre alvorlige problemer på andre områder. Dette betød, at vi var for langsomme til at tage fat på de alvorlige spørgsmål. Og når vi endelig tog fat på dem, betød vores tilbageholdenhed med hensyn til at udfordre hinanden, at der ikke var nogen følelse af et kollektivt ansvar for resultatet. Alt for ofte blev vores handlinger dikteret af pres fra markedet.

Stillet over for krisens presserende karakter har EU udarbejdet et fælles, sammenhængende og omfattende svar – indeholdende planer for genopsvinget, samordning af bankernes redning og omstrukturering og en fuldstændig revision af tilsynet med finansielle tjenesteydelser, ydelse af makrofinansiell bistand til flere medlemsstater¹, oprettelse af nye støttemekanismer til sikring af finansiell stabilitet i euroområdet og fastsættelse af ambitiøse mål for en ny udvikling hen imod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst som led i Europa 2020-strategien².

Der er ved at opstå en ny økonomisk styring i EU. Kommissionens lovgivningsforslag og arbejdet i den taskforce, der ledes af formanden for Det Europæiske Råd, vil medføre en fuldstændig ændring af EU's redskaber til at forhindre makroøkonomiske ubalancer og styrke stabilitets- og vækstpagtens funktion. I foråret i år enedes euroområdets medlemsstater og flere andre medlemsstater³ om at gøre en yderligere indsats for at fremme konkurrenceevnen, beskæftigelsen, holdbarheden af de offentlige finanser og den finansielle stabilitet som led i europluspagten.

EU er i øjeblikket ved at indføre en ny arbejdsmetode – det europæiske halvår – for at sikre, at der på EU-plan gennemføres kollektive drøftelser af de centrale prioriteter, før og ikke efter at de nationale beslutninger træffes. Resultaterne af disse drøftelser skal derefter rent faktisk afspejles i de nationale beslutninger, især i nationale budgetter og strukturreformer, således at de enkelte landes og EU's indsats føres sammen i den rigtige rækkefølge med henblik på at sikre resultater og følge med i udviklingen.

På grundlag af sin vurdering af de programmer, som medlemsstaterne har indsendt, fremlægger Kommissionen nu landespecifikke henstillinger og henstillinger til euroområdet. Disse retningslinjer er begrænset til de centrale prioriteter, der skal tackles i de næste 12-18 måneder. Dette afspejler et bevidst valg om at koncentrere sig om de mest presserende udfordringer og det, der realistisk kan opnås inden for denne tidsramme, idet der tages hensyn til de specifikke forhold i hver medlemsstat. For de medlemsstater, der modtager ekstern finansiell bistand, har Kommissionen valgt kun at fremsætte en enkelt henstilling – nemlig at de skal opfylde forpligtelserne i deres programmer til tiden. En mere detaljeret analyse er indeholdt i støttedokumenterne, hvor der sættes fokus på aspekter af strukturel karakter og udpeges mellemlistede prioriteter, navnlig i tilknytning til opnåelse af Europa 2020-målene. Når først disse retningslinjer er vedtaget af Rådet, skal de afspejles i de enkelte medlemsstaters nationale beslutninger og årlige budgetprocedurer.

¹ Grækenland, Irland, Letland, Portugal og Rumænien.

² Strategien omfatter fem overordnede mål, som skal nås af EU inden 2020: forøgelse af beskæftigelsesfrekvensen til 75 %, forøgelse af investeringerne i F&U til 3 % af BNP, opfyldelse af målsætningerne for klimaændringer og energi ("20 20 20"), forøgelse af andelen af befolkningen i videregående eller tilsvarende uddannelse til mindst 40 % og reduktion af andelen af unge, der forlader skolen tidligt, til under 10 %, fremme af social inklusion ved at løfte mindst 20 millioner mennesker ud af risikoen for fattigdom og eksklusion.

³ Bulgarien, Danmark, Letland, Litauen, Polen og Rumænien.

Boks 1. Det første europæiske halvår

Det europæiske halvår begyndte i januar 2011 med Kommissionens præsentation af EU's centrale socioøkonomiske udfordringer i den årlige vækstundersøgelse og den fælles beskæftigelsesrapport⁴. Det Europæiske Råd i foråret godkendte og supplerede retningslinjerne i den årlige vækstundersøgelse. På baggrund heraf blev medlemsstaterne anmodet om i slutningen af april at fremlægge stabilitets- eller konvergensprogrammer – om situationen i deres offentlige finanser – og nationale reformprogrammer – indeholdende centrale politiske foranstaltninger til at fastholde vækst og beskæftigelse og nå målene i EU 2020-strategien⁵. De fleste medlemmer af europluspagten har desuden fremlagt specifikke tilsagn, som er afgivet i henhold til pagten (se nedenfor).

Kommissionen har vurderet disse programmer og tilsagn og præsenterer nu sine retningslinjer land for land, således at Det Europæiske Råd i juni kan afslutte det første halvår. Samtidig med at det anerkendes, at det kan tage tid, før reformerne giver resultater, har Kommissionen fokuseret på områder, hvor der på nuværende tidspunkt skal træffes nye foranstaltninger.

På grundlag af disse første erfaringer mener Kommissionen, at det europæiske halvår kan blive en effektiv styringsmetode, som kan støtte EU's og de enkelte landes politiske beslutninger på en integreret, gennemsigtig og rettidig måde, forudsat at medlemsstaterne kollektivt træffer beslutning om de centrale politiske retningslinjer, der skal gennemføres, og følger op på Rådets henstillinger:

- Den samtidige fremlæggelse af stabilitets- og konvergensprogrammerne og de nationale reformprogrammer sætter EU i stand til at vurdere den nationale vækst og de finanspolitiske strategier sammen, herunder eventuelle risici, ubalancer eller kompromiser, som ellers ikke ville blive bemærket. Kommissionen fremlægger derfor et integreret sæt af henstillinger for hver enkelt medlemsstat, som respekterer de forskellige retsgrundlag, der ligger til grund for dem. Rådet anmodes om at sende et enkelt sæt af henstillinger til hver medlemsstat, som omfatter Rådets udtalelse om dens finanspolitiske situation.
- Ved at samle retningslinjerne på EU-plan og i de enkelte lande under ét, bliver der mulighed for at drøfte de nationale dagsordener og præsentere disse på baggrund af EU-målene. Dette betyder, at EU-dimensionen kan indarbejdes i den nationale politikplanlægning, før der træffes beslutninger. Det giver også EU mulighed for at gøre status over de nationale bestræbelser og vedtage supplerende foranstaltninger, som skal træffes på EU-plan, f.eks. i forbindelse med flagskibsinitiativerne under Europa 2020⁶.
- Kombinationen af kortfristede retningslinjer og mellemfristede mål giver EU og medlemsstaterne et middel til at udarbejde en afstemt plan for reformer og stærkere og bedre koordinerede politikker.

⁴ "Årlig vækstundersøgelse 2011: En hurtigere samlet EU-løsning på krisen" - KOM(2011) 2011 af 12.1.2011, inkl. udkast til den fælles beskæftigelsesrapport.

⁵ Portugal og Grækenland fremlagde ikke formelt stabilitetsprogrammer. Deres politiske prioriteter vil regelmæssigt blive drøftet i forbindelse med opfølgningen af bistandsprogrammerne.

⁶ Kommissionen har fremlagt en række initiativer på EU-plan ("Europa 2020-flagskibene") for at støtte opnåelsen af Europa 2020-målsætningerne: "Digital dagsorden", "Innovation i EU", "En ny industripolitik", "Unge på vej", "Nye kvalifikationer og nye job", "En platform mod fattigdom", "Ressourceeffektivitet". Kommissionen har også præsenteret flere centrale foranstaltninger med henblik på at udnytte potentialet i EU's indre marked i form af en "Akt for det indre marked".

2. KOMMISSIONENS VURDERING OG HENSTILLINGER

Kommissionens samlede vurdering er, at de programmer, som medlemsstaterne har fremlagt, udgør et godt udgangspunkt for at fastholde Europas opsving, tackle de finanspolitiske udfordringer og gennemføre mere ambitiøse reformer på nationalt plan. Retningslinjerne i den årlige vækstundersøgelse er stort set blevet medtaget i de nationale bestræbelser. Vedtagelsen af nationale mål viser, at der er betydelig tilslutning til målene i Europa 2020-strategien⁷.

Kommissionen er imidlertid bekymret over at konstatere, at kombinationen af disse tilsagn ikke vil sætte EU i stand til at nå de overordnede mål i 2020. Baseret på de nationale tilsagn er EU på vej til at nå sine mål for emissionsreduktioner, for vedvarende energi og for andelen af unge, der forlader skolen tidligt. Det er nødvendigt med en ekstra indsats for at nå målene vedrørende beskæftigelse, forskning og udvikling, energieffektivitet, videregående uddannelse og fattigdom.

I 2011-2012 står medlemsstaterne over for omfattende udfordringer i en særdeles krævende kontekst. Det finanspolitiske råderum er meget begrænset, og der opstår utilfredshed blandt borgerne i flere medlemsstater, efterhånden som virkningerne af krisen bliver mærkbare. Under det pres, der består, er der imidlertid sket det, at mange af de ændringer, der er nødvendige for at rette op på struktursvaghederne, og som ofte er blevet udsat i årevis, nu er ved at blive overvejet eller gennemført. Dette er tydeligst i de medlemsstater, der modtager bistand fra EU, andre medlemsstater og IMF, men det fremgår også i forskellig grad af alle de nationale programmer.

I sin vurdering anerkender Kommissionen bredden af de reformer, som medlemsstaterne allerede er gået i gang med, og erkender, at der ikke findes nogen standardløsning og ingen mirakelkur: det hele kan eller bør ikke gøres på én gang. I betragtning af situationens alvor og økonomiernes indbydes afhængighed anbefaler Kommissionen imidlertid aktioner på nationalt plan på følgende områder, som er identificeret i den årlige vækstundersøgelse:

Forudsætninger for vækst

- Med 24 medlemsstater, som i øjeblikket er omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, og med offentlige gælds niveauer, der stadig befinder sig på et foruroligende højt niveau, er de fleste regeringer nu i gang med vidtrækkende finanspolitiske konsolideringsbestræbelser, samtidig med at de står over for den opgave at foretage en omfattende revision af størrelsen og strukturen af både udgifts- og indtægtssiderne på de nationale budgetter. Vedtagelsen af styrkede finanspolitiske rammer i nogle medlemsstater, herunder gennem anvendelse af udgiftslofter og "gældsbremsere", er et positivt fremskridt. Flere medlemsstater er også ved at reformere deres offentlige administration og socialsikringssystemer, således at de bedre kan kontrollere udgiftsniveauerne. Kommissionen mener, at det er vigtigt at holde sig til aftalte frister for korrektionen af de uforholdsmæssigt store underskud og at konsolidere hurtigt, idet man bevæger sig i retning af de mellemfristede budgetmålsætninger, som Rådet har fastsat. I den forbindelse

⁷ Med undtagelse af Det Forenede Kongerige, som fremlagde kvalitative mål for flere områder, og Luxembourg, som for nylig trak sit fattigdomsmål tilbage.

kræver Kommissionen også, at man skal være særlig opmærksom på kvaliteten af de offentlige udgifter og skattestrukturer for at bevare eller styrke væksthæmrende foranstaltninger, såsom investeringer i forskning, uddannelse og energieffektivitet⁸.

- Korrektionen af de makroøkonomiske ubalancer, der er opstået i de sidste ti år, er gået langsomt i nogle medlemsstater; der er behov for yderligere korrektioner. De medlemsstater, der har store underskud på de løbende poster i forbindelse med vedvarende tab af konkurrenceevne og tidligere gunstige gældsfinansieringsbetingelser, skal især tage yderligere skridt til at tackle de strukturelle svagheder. I nogle tilfælde kan dette indebære en revision af lønfastsættelsessystemerne, efter høring af arbejdsmarkedets parter, for at sikre, at lønningerne understøtter konkurrenceevnen og udvikler sig i overensstemmelse med produktivitetsvæksten. I andre tilfælde består den vigtigste udfordring i at gennemføre produktivitetsfremmende strukturreformer, som bl.a. flytter den økonomiske aktivitet over mod sektorer med høj merværdi og konkurrenceudsatte sektorer. I medlemsstater med overskud på de løbende poster kan der konstateres en række udlignende tendenser. Der er plads til en yderligere styrkelse af den indenlandske efterspørgsel, som hovedsagelig består i foranstaltninger, der skal bringe flere mennesker i beskæftigelse og åbne service- og netværksmarkederne.
- Banksektorens evne til at arbejde effektivt for økonomien giver fortsat anledning til bekymring i en række medlemsstater. Resultaterne af de nye bankstresstest, der vil blive offentliggjort om kort tid, skal øjeblikkelig følges op af foranstaltninger, som skal tackle de resterende svagheder. Foruden den igangværende revision af lovgivningen på EU-plan anbefaler Kommissionen en række systemiske reformer, der tager sigte på at modernisere visse nationale systemers styring og funktion. Flere medlemsstater bør også overveje at styrke deres lovgivningsmæssige rammer for realkredit for at forhindre boligbobler og undgå, at de private husholdninger stifter alt for stor gæld.

Mobilisering af arbejdsmarkedene, jobskabelse

- De fleste medlemsstater er i gang med en reform af deres pensionssystemer, både som en måde til at dæmpe de fremtidige aldersrelaterede udgifter, efterhånden som befolkningerne bliver ældre, og til at skabe yderligere incitament til at blive længere på arbejdsmarkedet. Det er fortsat en prioritet at hæve den lovfæstede pensionsalder, så der er en sammenhæng med gennemsnitslevealderen, og udarbejdelse af automatiske eller formelbaserede forbindelser mellem pensionsalder og forventet levetid kan være et effektivt redskab. Udfasning af førtidspensionsordninger og fremme af beskæftigelsesmulighederne for arbejdstagere over 50 år er en nødvendig del af det politiske svar. I betragtning af finanskrisens indvirkning på de private pensionsmidler bør medlemsstater med et to- eller tresøjlesystem sikre, at hver af søjlerne kan stå alene. I en række medlemsstater er det eller kan det blive et

⁸ Som omfatter afskaffelse af miljøskadelige tilskud.

problem, at pensionernes størrelse ikke er tilstrækkelig til at sikre en ordentlig levestandard i alderdommen.

- I flere medlemsstater har krisen ført til drastiske stigninger i arbejdsløsheden, sommetider sammen med stærke fald i beskæftigelsen, og de mest sårbare grupper har ofte været dem, der er blevet mest berørt. Risikoen for, at visse personer bliver inaktive eller udelukket, kan blive en realitet, hvis den ikke forhindres og tackles. Det er derfor vigtigt med effektive støtteforanstaltninger og arbejdsformidlingskontorer, som kan hjælpe de arbejdsløse med at finde arbejde og fortsat udvikle deres færdigheder. Situationen for personer, der oplever fattigdom, og andre særlig sårbare grupper kræver også særlig opmærksomhed.
- Flere medlemsstater bør være mere proaktive med hensyn til at forbedre uddannelsesresultaterne og adgangen til livslang læring, både som en måde til at forbedre beskæftigelsesmulighederne og til at styrke den menneskelige kapital. Der er i visse medlemsstater behov for en særlig indsats for at tackle spørgsmålet om unge, der forlader skolen tidligt, og for at tilbyde lærepladser og erhvervsuddannelse. Der anbefales også målrettede foranstaltninger til at tackle den høje arbejdsløshed blandt unge mennesker. Mange medlemsstater oplever en hurtig aldring i arbejdsstyrken, og når væksten vender tilbage, opstår der stigende kvalifikationsflaskehalse: det er derfor en prioritet at afpasse uddannelserne til arbejdsmarkedets behov.
- En række medlemsstater lider stadig under opsplitningen af deres arbejdsmarked med forskellige typer kontrakter, og de må resolut gå over til en mere effektiv – og retfærdig – kombination af fleksibilitet og sikkerhed i arbejdsaftaler ("flexicurity"), herunder ved at afbalancere lovgivningen om sikkerhed i ansættelsen, således at de stimulerer jobskabelse, deltagelse i arbejdsmarkedet, mobilitet på tværs af sektorerne og akkumulation af menneskelig kapital.
- Hidtil har man ikke været tilstrækkelig opmærksom på at reducere skattekiln på arbejde, især for lavtlønnede og lavtkvalificerede arbejdstagere. I en situation med finanspolitisk konsolidering vil mange medlemsstater skulle revidere både skattesiden og udgiftssiden på de nationale budgetter. Det henstilles generelt at flytte beskatningen bort fra arbejde og over til forbrug og/eller at støtte miljømålsætninger. Der er også behov for yderligere foranstaltninger til at fjerne sociale og skattemæssige hindringer for, at sekundære forsørgere tilslutter sig eller forbliver i arbejdsstyrken. Revision af skatte- og dagpengesystemerne, forbedring af mulighederne for børnepasning og indførelse af mere fleksible ansættelsesformer anbefales som prioriteter i denne forbindelse.

Fremskyndelse af væksthæmmende foranstaltninger

- Flere medlemsstater er bagud med gennemførelsen af servicedirektivet⁹ og forsinker dermed unødigt dynamikken i tjenestesektoren. Der anbefales en række konkrete foranstaltninger, således at de kan udnytte det indre markeds potentiale til at fremme vækst og skabe beskæftigelse, især ved at fjerne uberettigede adgangsbARRIERER eller sikre en yderligere åbning af de liberale erhverv ved at fjerne kvoter og eksklusivaftaler, fremme større konkurrence i netværksindustriene og gøre mere strategisk brug af de store beløb, der investeres gennem offentlige indkøb.
- Som led i deres budgetkonsolideringsstrategier skal medlemsstaterne overveje, hvordan de prioriterer udgifterne til forskning og uddannelse og de centrale infrastrukturer, der er nødvendige for at fastholde væksten, samtidig med at de maksimerer kvaliteten af udgifterne og effektiviteten af tjenesteydelserne.
- Der er behov for at forbedre adgangen til finansiering for innovative virksomheder, især risikokapital til små og mellemstore virksomheder, og for at hjælpe små og mellemstore virksomheder med at fokusere på startvilkårene, f.eks. forenkling af procedurerne for bevillinger og tilladelser, reduktion af den tid og de omkostninger, der er forbundet med at opnå dem, og forbedring af investorbekyttelsen.
- Der lægges særlig vægt på behovet for, at en række medlemsstater fremmer større energieffektivitet. Dette vil ikke blot støtte energisikkerheden og bidrage til at bekæmpe klimaforandringer, men vil også fremme udbredelsen af innovative teknologier og sætte gang i skabelsen af faglærte job.
- En række medlemsstater skal tage skridt til at reducere de administrative byrder for virksomhederne og til at øge de offentlige myndigheders og retssystemets kapacitet og resultater. I flere tilfælde er det nødvendigt med en hurtig indsats for at modernisere erhvervsmiljøet ved at reducere bureaukrati og øge gennemsigtigheden i de offentlige indkøb. Det henstilles endvidere til flere medlemsstater, at de bør udnytte EU-midlerne bedre.

Boks 2. Europluspagten: status over de første tilsagn

Stats- og regeringscheferne i euroområdet nåede i marts 2011 til enighed om europluspagten, som Bulgarien, Danmark, Letland, Litauen, Polen og Rumænien også tilsluttede sig. Formålet med pagten er at styrke Den Monetære Unions økonomiske søjle, opnå en ny kvalitet i koordineringen af den økonomiske politik og forbedre konkurrenceevnen og derigennem nå frem til en højere grad af konvergens. Pagten fokuserer primært på områder, der henhører under medlemsstaternes kompetence, og som er vigtige for at øge konkurrenceevnen og undgå skadelige ubalancer. Den er udformet, så den indebærer en særlig yderligere indsats, herunder konkrete tilsagn og aktioner, der er mere ambitiøse end dem, der allerede er vedtaget inden for EU's rammer, og ledsages af en tidsplan for gennemførelsen. Disse nye tilsagn vil blive indarbejdet i de nationale reformprogrammer og

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked.

stabilitets- og konvergensprogrammerne og vil være underlagt EU's ramme for regelmæssig overvågning.

De fleste af de 23 deltagerlande har fremlagt deres tilsagn – i alt over 100 særskilte foranstaltninger – angående de fleste eller alle de fire områder, der er omfattet af pagten: at fremme konkurrenceevnen, at fremme beskæftigelsen, at bidrage til holdbare offentlige finanser og at styrke den finansielle stabilitet.

Der er imidlertid en uensartet ambitions- og præcisionsgrad i disse tilsagn:

- Fem medlemmer af pagten har endnu ikke meddelt deres tilsagn¹⁰.

- Tilsagnene sætter som helhed fokus på en fremrykning af vækstfremmende reformer til fremme af konkurrenceevnen, f.eks. i netværksindustriene og servicesektoren. Mange vedrører beskæftigelsesforanstaltninger, hvor der fokuseres på at forbedre de uddannelsesmæssige resultater og færdigheder. Andre indebærer finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger, f.eks. ved at forankre en strengere finanspolitisk disciplin i den nationale lovgivning. Tilsagnene omhandler i mindre grad en styrkelse af den finansielle stabilitet, især gennem en styrkelse af det nationale tilsyn med de finansielle aktører. Aspekter vedrørende pragmatisk samordning af skattepolitikker – i form af udveksling af bedste praksis, forebyggelse af skadelige metoder og forslag om at bekæmpe svig og skatteunddragelse – fortjener også yderligere opmærksomhed fremover.

- Nogle medlemmer forpligter sig til målelige initiativer, f.eks. gennemførelse af specifikke lovgivninger eller programmer, herunder ved at angive deres finansielle størrelse, mens andre afgiver mere generelle tilsagn om at nedbringe arbejdsløsheden for lavt kvalificerede arbejdstagere, fastholde en lav skattebyrde, forbedre erhvervs miljøet ved at reducere bureaukrati eller gennemføre EU-direktiver.

- Selv når der afgives specifikke tilsagn, ser de fleste ud til at vedrøre igangværende lovgivningsprojekter snarere end fremadrettede reformprojekter, der er iværksat som reaktion på pagten. Indtil nu ser ingen af tilsagnene ud til at afspejle det fokus på bedste praksis og benchmarking i forhold til dem, der opnår de bedste resultater inden for Europa, og i forhold til andre strategiske partnere, således som det er fastsat i pagten.

Kommissionens vurdering af tilsagnene afspejles i dens henstillinger. I mange tilfælde er der fremsat en specifik henstilling på områder, som er mere generelt beskrevet i de tilsagn, der er afgivet under pagten, f.eks. på sådanne områder som pensionsreformer, beskatning af arbejdskraft og forbedring af færdigheder.

3. DE NÆSTE SKRIDT

Kommissionen opfordrer Det Europæiske Råd til at godkende dens henstillinger på mødet i juni 2011, før de formelt vedtages af Rådet.

På EU-plan vil der fortsat blive arbejdet med at følge op på det europæiske halvår:

- Lovgiveren bør vedtage den nye lovgivningspakke om forebyggelse og korrektion af ubalancer og om styrkelse af stabilitets- og vækstpagten. Dette vil

¹⁰ Finland, Grækenland, Letland, Portugal og Slovenien.

styrke vores kollektive redskaber til at vurdere situationen og sikre en passende opfølgning.

- På baggrund af de landespecifikke henstillinger bør Rådet i dets forskellige sammensætninger undersøge de nationale politikker og resultater på deres områder, overvåge gennemførelsen og gennemføre peer reviews af specifikke emner for at fremme gensidig orientering om interessante metoder.
- I fortsættelse af de specifikke henstillinger til medlemmerne bør eurogruppen intensivere sin politiske samordning med særligt fokus på at identificere og forhindre ubalancer. Den bør også overvåge, hvorvidt henstillingerne bliver efterkommet.
- Som anført i europluspagten skal stats- og regeringscheferne i de deltagende medlemsstater politisk overvåge gennemførelsen af forpligtelserne. I lyset af Kommissionens vurdering af de første erfaringer med pagten bør de deltagende medlemsstater gøre deres tilsagn mere specifikke, målelige og tidsafgrænsede, således at udviklingen kan kontrolleres. Disse tilsagn bør være forankret i udarbejdelsen og gennemførelsen af de nationale reformprogrammer og stabilitets- eller konvergensprogrammer.
- Europa-Parlamentet bør have mulighed for at undersøge udviklingen inden for de vigtigste elementer i Europa 2020-strategien og fremføre sine synspunkter om Kommissionens næste årlige vækstundersøgelse. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget bør også spille en rolle i så henseende.
- Kommissionen vil gøre status over de fremskridt, der bør gøres med hensyn til gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, først på EU-plan i den næste årlige vækstundersøgelse i januar 2012 og derefter for hver medlemsstat i dens retningslinjer, som følger næste år. Kommissionen vil fortsat støtte medlemsstaternes bestræbelser gennem aktioner på EU-plan med henblik på at gennemføre Europa 2020-flagskibsinitiativerne og ved at intensivere indsatsen for at frigøre det indre markeds potentiale, herunder gennem akten for det indre marked.

Afslutningen af det første europæiske halvår markerer indledningen af et "nationalt halvår": i andet halvår i år vil det være op til medlemsstaterne at drøfte og indarbejde de europæiske retningslinjer i deres 2012-budgetter og nationale planlægning, hvilket ligeledes sker med henblik på udarbejdelsen af de næste nationale programmer, som efter planen skal foreligge i foråret 2012.

Som følge af de nuværende vanskeligheder har nogle medlemsstater måske valgt forsigtige mål og foranstaltninger i dette første år, men der vil i de kommende år være behov for en yderligere indsats for at sikre, at EU investerer tilstrækkeligt i intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Medlemsstaterne må gøre mere for at beskytte udgifterne til forskning og uddannelse samt centrale infrastrukturer. De bør åbne flere muligheder i servicesektoren, herunder ved at nedbryde barrierer for jobskabelse og konkurrence i centrale netværksindustrier og ved hurtigt at træffe beslutninger om de foranstaltninger, der er foreslået i akten for det indre marked. Medlemsstaterne kunne gøre mere for at forbedre

erhvervsmiljøet, bl.a. gennem bedre lovgivning, mindre overregulering og ved at forbedre de små og mellemstore virksomheders adgang til finansiering. Foranstaltningerne med henblik på at gennemføre "flexicurity" og tilpasse færdighederne til arbejdsmarkedets behov bør videreføres.

I deres arbejde med finanspolitisk konsolidering og strukturreformer må medlemsstaterne finde metoder til at tackle de sociale virkninger af de ændringer, der nu er på vej. I Europa 2020-strategien valgte EU at have en målsætning om social inklusion, hvor det tilstræbes at løfte 20 millioner mennesker ud af fattigdom og eksklusion inden 2020. De tendenser, der kan ses i mange lande, peger på en stigende risiko for fattigdom og marginalisering, medmindre der træffes aktive foranstaltninger til at modvirke dette. På grundlag af de aktioner, der er beskrevet i de nationale programmer, må medlemsstaterne gøre mere for at opfylde dette mål.

For at skabe legitimitet og effektivitet i den nye økonomiske styring i EU bør medlemsstaterne vedtage de bedste metoder til at involvere de nationale parlamenter samt regionale og lokale myndigheder og andre interesserede parter i udviklingen og opfølgningen af deres programmer. Kommissionen er parat til at yde assistance og tage del i nationale drøftelser som led i denne nye, stærkere økonomiske styring i EU.

Vi må udnytte det incitament til ændringer, der skyldes krisen, til at hjælpe EU med at komme styrket ud af krisen og være bedre rustet til at møde fremtiden, således at det virkelig er i stand til at konkurrere sikkert og succesrigt på de globale markeder. Dette første europæiske halvår er et afgørende skridt hen imod opfyldelse af vores Europa 2020-målsætninger og markerer en kvalitativ ændring i EU's økonomisk-politiske samordning og styring. Ved at fremskynde nationale aktioner og ved at samarbejde på EU-plan er vi bedre i stand til at sikre en bæredygtig vækst og hjælpe vores borgere til at realisere deres håb for fremtiden.